

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XIV. B. Virgo in fonte, quem suis è lacrymis conflat, pueri sui effigiem credit exprimi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Quid verat & mēstæ quis vt adferat alba parenti
Signa, reuersuris nuncia signa Dei.

Tuque adeo primus, cuius de voce salutis
Fons ijt: huic simili nunc pede riuus eat:
Euge, quid o tardas ? signo celer indice IESVM
Adfere, & adfero Numine mater ero.
Mater ero fælix. Gabriel dabis inde parenti,
Vt propè concipiat bis paritura Deum.

(a) *Columba emissa ab Noe post diluuium oliua-
ram retulit ad arcam, signum pacis diuina.*

ELEGIA XIV.

B. Virgo in fonte, quem suis è lacry-
mis conflata, pueri sui effigiem
credit exprimi.

- 1. *Varia B. Virginis ratiocinatio & gemitus.*
- 2. *Eius densis è lacrymis fons paruus coit in gre-
mio ; siue amoris sui speculum.*
- 3. *In eo pueri sui effigiem speculatur.*
- 4. *Inuitat fortè obuium viatorem, vt puerum
hic contempletur.*

Vota parens Solymas solennia reddit ad aras,
Atque adolet puris thurea dona focis.
Marris at ab dextrâ furtim puer abstulit. errat ?
Errat agris ? Solymâ quâ latet, vrbe stetit.
Non itidem mater, modò quæ secuta pericli,
Nescia iam dubio puluere flectit iter.
Vestigatque suos procul anxia mater amores,
Sive latebra regit, seu sola nuda tenent.
O quoties Zephyris sua vota renarrat, & astris ?
Et lacrymas, pluuiæ quæ vice nubis eunt.
O quoties gemit ah ! (quod suspicor.) incluta matris
Præmia fors tellus, forsan Olympus habet.

Hee

Hæc Genitrix, rapidas animo dolor inijcit ignes,
 Illa flagrat, tepidas eliquat ardor aquas.
 Turgida rorantes impellunt lumina guttas,
 Et lacrymis lacrymas stilla caduca trahit.
 Deque dolore dolor fluit, & fluit imber ab imbre,
 Mille cadunt rores, nubila mille tument.
 Donec aquante sinu steterit liquor ærumnosus;
 Nam sinus his lymphis alueus aptus erit.
 Unde sibi liquidum nitidus fons colligit æquor,
 Et mœstus speculum lugubre conflat amor.
 Hic nitidâ lymphâ quem rebar abisse per agros,
 Lymphida, cerne, puer totus imago niter.
 Hic oculos, hic ora leges vultumque viator.
 Cætera virgo pio lyncea corde tenet.
 Quem non dulce trahat sub fidereâ crystallo,
 Quæ niter in liquido blanda figura vitro!
 Quisquis ades, pictis speculari viator in undis,
 Quid puer, & pueri forma venusta velit.
 Te (viden?) inuitat placidis argutus ocellis;
 Et piget arguto quo vocat ore sequi?
 Si sapias, & quid ni sapias? bibe fonte salutem,
 Quem virgo lacrymis fudit amara suis.
 Imbuet es castum baccâ ros purior omni.
 Atque his inuideat diues vt Hermus aquis.
 Ne pigeat pueri de fonte bibisse figuras,
 Neue sinas cæcis auehat vnda vadis.
 Nec puerum remnas, paruo non parua redundant
 Gaudia, quis Diuum remnat auarus opes?
 Dicere blanditias volui, quas numine dignas
 Hic tibi spondet honos, seu magè donat Amor.
 Quò fugis ah demens, via quem vocat obuia cælo?
 Sic miser an messes negligis ergo tuas?
 Talia virgo monet, secum sed talia iussat,
 Qui velit, hinc fugiat, non ego promta sequor.
 Ante tamen Gnatum flens contemplantor aquoso
 Hoc speculo; blandas afflat imago faces.
 His in aquis quem specto, pius puer vrer alumnam
 Ipse suam: pulchris pulchrior vrar aquis,

Non decor hic Nirei (quid enim nisi fabula Nireus!) (a)
 Sed puer vrit amans oris imago mei.
 O ego formosis mergar bene naufraga lymphis,
 Iesseide flori flos rediuuius ero.

(a) *Nireus & Narcissus ubi suam formam
 in fonte admirantur, pra sui amore in eo se demer-
 gunt. Porro è puero Narcissus in florem emerfit.*

ELEGIA XV.

B. Virgo, quale quale solatium suo
 expetit dolori.

1. *Laborum moles defessam matrem opprimit.*
2. *Querit in syluis solatiolum ab animum incun-
do cantu.*
3. *Miram syluis odoris & laxis gratiam Virgo
conciliat.*
4. *Philomela eam frustra nititur recreare.*
5. *Sola vox turturis placet.*

Sic mea vita fugis? si te nil laxior olim
 Flexit Amor, tristi aetat amore dolor.
 Deque dolore labor tot vbiliber obuius oris,
 Umbra quibus nusquam nulla vel aura redit.
 Ast vbi vis caeco stet meta sequestra dolori,
 Si mea vita perit, si via & ipsa fugit.
 Quid tandem super? ergo satisque nimisque laborum,
 Errorumque sequar dulce quietis iter?
 Hic vbi condensâ cedro, densâque cupressu
 Lucus, & umbroso nox viret alma solo:
 Succedo, mæstâque gemens subido sub vlmò;
 Lata tot ærumnis hæc dabit vlmus opem.
 Hic certe meropum, fringillarumque querele,
 Cecropidesque sonant lugubre carmen aues.

C

Nunc